Eiropas Parlaments
2014-2019

Sesijas dokuments

B8-0149/2016 }
B8-0154/2016 }
B8-0157/2016 }
B8-0159/2016 }
B8-0161/2016 }
B8-0162/2016 } RC1

3.2.2016

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:
Verts/ALE (B8-0149/2016)
ECR (B8-0154/2016)
ALDE (B8-0157/2016)
S&D (B8-0159/2016)
PPE (B8-0161/2016)
EFDD (B8-0162/2016)

par tā dēvētās *ISIS/Daesh* veiktu reliģisko minoritāšu sistemātisku masveida slepkavošanu
(2016/2529(RSP))

Lars Adaktusson, Cristian Dan Preda, Elmar Brok, Andrej Plenković, Antonio Tajani, Michael Gahler, Mariya Gabriel, David McAllister, Michèle Alliot-Marie, Esther de Lange, Kinga Gál, Tunne Kelam, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Lorenzo Cesa, Roberta Metsola, Davor Ivo Stier, Therese Comodini Cachia, Barbara Matera, Milan Zver, Marijana Petir, Anna Záborská, Philippe Juvin, Andrey Kovatchev
PPE grupas vārdā
Knut Fleckenstein, Josef Weidenholzer, Richard Howitt, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė,

Biljana Borzan, Silvia Costa, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Miriam Dalli, Viorica Dăncilă, Isabella De Monte, Doru-Claudian Frunzulică, Eider Gardiazabal Rubial, Elena Gentile, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Adam Gierek, Neena Gill, Michela Giuffrida, Ana Gomes, Maria Grapini, Theresa Griffin, Enrique Guerrero Salom, Sylvie Guillaume, Sergio Gutiérrez Prieto, Cătălin Sorin Ivan, Liisa Jaakonsaari, Afzal Khan, Jeppe Kofod, Javi López, Costas Mavrides, Marlene Mizzi, Luigi Morgano, Alessia Maria Mosca, Victor Negrescu, Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Emilian Pavel, Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche, Liliana Rodrigues, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Daciana Octavia Sârbu, Olga Sehnalová, Monika Smolková, Renato Soru, Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Marc Tarabella, Patrizia Toia, István Ujhelyi, Elena Valenciano, Nicola Caputo
S&D grupas vārdā
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Angel Dzhambazki, Raffaele Fitto, Ruža Tomašić, Jana Žitňanská, Arne Gericke, Anna Elżbieta Fotyga, Ryszard Antoni Legutko, Ryszard Czarnecki, Karol Karski, Jadwiga Wiśniewska, Kosma Złotowski, Tomasz Piotr Poręba, Beatrix von Storch
ECR grupas vārdā
Javier Nart, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, José Inácio Faria, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Norica Nicolai, Urmas Paet, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Renate Weber
ALDE grupas vārdā
Bodil Valero
Verts/ALE grupas vārdā
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
EFDD grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par tā dēvētās *ISIS/Daesh* veiktu reliģisko minoritāšu sistemātisku masveida slepkavošanu
(2016/2529(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas, proti, 2014. gada 27. februāra rezolūciju par stāvokli Irākā[1], 2014. gada 18. septembra rezolūciju par stāvokli Irākā un Sīrijā, un IS ofensīvu, tostarp minoritāšu vajāšanu[2], jo īpaši tās 4. punktu, 2014. gada 27. novembra rezolūciju par Irāku – sieviešu nolaupīšana un pret viņām vērsta cietsirdīga izturēšanās[3], 2015. gada 12. februāra rezolūciju par humanitāro krīzi Irākā un Sīrijā, jo īpaši saistībā ar "Islāma valsti" (IS)[4], jo īpaši tās 27. punktu, 2015. gada 12. marta rezolūciju par organizācijas *ISIS/Da'esh* nesenajiem uzbrukumiem un cilvēku, it īpaši asīriešu nolaupīšanas gadījumiem Tuvajos Austrumos[5], jo īpaši tās 2. punktu, 2015. gada 12. marta rezolūciju par 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā[6], jo īpaši tās 129. un 211. punktu, 2015. gada 12. marta rezolūciju par Eiropas Savienības prioritātēm 2015. gadā attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomi[7], jo īpaši tās 66. un 67. punktu, 2015. gada 30. aprīļa rezolūciju par kristiešu vajāšanu visā pasaulē – teroristu grupējuma *Al-Shabaab* pastrādātā studentu slepkavība Kenijā[8], jo īpaši tās 10. punktu, un 2015 gada 30. aprīļa rezolūciju par *ISIS/Da'esh* veikto kultūras pieminekļu iznīcināšanu[9],

– ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 18. aprīļa ieteikumu Padomei par ANO principu „pienākums aizsargāt" („R2P")[10],

– ņemot vērā Padomes 2015. gada 16. marta secinājumus par ES reģionālo stratēģiju attiecībā uz Sīriju un Irāku, kā arī *ISIL/DA'ESH* draudiem, 2014. gada 20. oktobra secinājumus par *ISIL/Da'esh* krīzi Sīrijā un Irākā, 2014. gada 30. augusta secinājumus par Irāku un Sīriju, 2014. gada 14. aprīļa un 2015. gada 12. oktobra secinājumus par Sīriju, kā arī 2014. gada 15. augusta secinājumus par Irāku,

– ņemot vērā Padomes 2003. gada 8. maija Lēmumu 2003/355/TI par genocīda, noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem[11],

– ņemot vērā: ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību; ES pamatnostādnes starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanai; ES pamatnostādnes par vardarbību pret sievietēm un meitenēm un par visu

[1] Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0011.
[2] Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0027.
[3] Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0066.
[4] Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0040.
[5] Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0071.
[6] Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0076.
[7] Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0079.
[8] Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0178.
[9] Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0179.
[10] Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0180.
[11] OV L 118, 14.5.2003., 12. lpp.

veidu pret viņām vērstas diskriminācijas apkarošanu; ES politikas pamatnostādnes attiecībā uz trešām valstīm par spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem; ES Pamatnostādnes par bērniem un bruņotiem konfliktiem; ES pamatnostādnes par bērna tiesību veicināšanu un aizsardzību; ES cilvēktiesību pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē un ES Pamatnostādnes lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) visu cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai,

– ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumus par Irāku un Sīriju,

– ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2016. gada 27. janvāra Rezolūciju Nr. 2091 (2016) par ārvalstu kaujiniekiem Sīrijā un Irākā,

– ņemot vērā ANO augstās cilvēktiesību komisāres *Navi Pillay* 2014. gada 25. augusta paziņojumu par to, ka Irākas civiliedzīvotāji cieš no šausminošas, plaši izplatītas un sistemātiskas vajāšanas,

– ņemot vērā ANO Drošības padomes nesenās rezolūcijas, jo īpaši rezolūciju Nr. 2249 (2015), ar ko nosoda nesenos ISIS teroristu uzbrukumus, un rezolūciju Nr. 2254 (2015), kurā ir pausts atbalsts plānam par miera procesu Sīrijā un noteikts sarunu grafiks,

– ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2014. gada 3. septembra rezolūciju Nr. S-22/1 par stāvokli cilvēktiesību jomā Irākā, ņemot vērā tā dēvētās Islāma valsts Irākā un Levantē un citu ar to saistītu grupējumu izdarītos pārkāpumus,

– ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

– ņemot vērā ANO 1981. gada Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,

– ņemot vērā 1984. gada ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu,

– ņemot vērā ANO 1948. gada 9. decembra Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to,

– ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus un jo īpaši to 5. un 8. pantu,

– ņemot vērā ANO Īpašā padomnieka genocīda novēršanas jautājumos biroja (*OSAPG*) pieņemto analīzes regulējumu,

– ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra īpašā padomdevēja genocīda nepieļaušanas jautājumos un ANO ģenerālsekretāra īpašā padomdevēja aizsargāšanas pienākuma jautājumos 2014. gada 12. augusta paziņojumu par stāvokli Irākā,

– ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstās cilvēktiesību komisāres biroja 2015. gada 27. marta ziņojumu par stāvokli cilvēktiesību jomā Irākā, ņemot vērā tā dēvētās Islāma valsts Irākā un Levantē un citu ar to saistītu grupējumu izdarītos

pārkāpumus, jo īpaši tā 16. punktu „*ISIL* pastrādātie pārkāpumi — uzbrukumi reliģiskajām un etniskajām grupām”,

– ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra īpašā padomdevēja genocīda nepieļaušanas jautājumos un ANO ģenerālsekretāra īpašā padomdevēja aizsargāšanas pienākuma jautājumos 2015. gada 13. oktobra paziņojumu par reliģiski motivētas vardarbības provocēšanu Sīrijā,

– ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavojusi Neatkarīgā starptautiskā izmeklēšanas komisija Sīrijas Arābu Republikas jautājumā un kas iesniegts Cilvēktiesību padomē 2015. gada 13. augustā, jo īpaši tā 165.–173. punktu,

– ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,

A. tā kā ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 2249 (2015) atzīts, ka tā dēvētās *ISIS/Daesh* vardarbīgā ekstrēmisma ideoloģija, tās terorakti, pastāvīgie, nežēlīgie, sistemātiskie un plašie pret civiliedzīvotājiem vērstie uzbrukumi, cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumi, tostarp tie, kas veikti reliģiskas vai etniskas piederības dēļ, un kultūras mantojuma iznīcināšana un kultūras vērtību nelikumīga tirdzniecības ir globāls un nepieredzēts drauds starptautiskajam mieram un drošībai;

B. tā kā tā dēvētā *ISIS/Daesh* vēršas pret reliģiskajām un etniskajām minoritātēm, piemēram, kristiešu (haldiešu/sīriešu/asīriešu, melkītu un armēņu), jezīdu, turkmēņu, šabaku, sābiešu/mandiešu, kakaju, kurdu un šiītu kopienām, kā arī daudziem arābiem un sunnītiem; tā kā daudzi ir kļuvuši par slepkavību, piekaušanu, izspiešanu, nolaupīšanu un spīdzināšanu upuriem; tā kā viņi ir tikuši paverdzināti (jo īpaši sievietes un meitenes, kuras tikušas pakļautas arī citiem seksuālās vardarbības veidiem) un piespiesti mainīt ticību, un ir kļuvuši par piespiedu laulību un cilvēku tirdzniecības upuriem; tā kā piespiedu kārtā ir tikuši savervēti arī bērni; tā kā ir apzināti izpostītas mošejas, pieminekļi, svētnīcas, baznīcas un citas kulta celtnes, kā arī kapenes un kapsētas;

C. tā kā genocīdu, noziegumus pret cilvēci un kara noziegumus neatkarīgi no to pastrādāšanas vietas nedrīkst atstāt nesodītus, un tā kā pret tiem efektīvi jāvēršas, veicot pasākumus valsts līmenī, sekmējot starptautisku sadarbību un ar Starptautiskās Krimināltiesas un starptautiskās krimināltiesību sistēmas starpniecību;

D. tā kā genocīds, noziegumi pret cilvēci un kara noziegumi satrauc visas ES dalībvalstis un tās ir apņēmušās sadarboties, lai novērstu šādus noziegumus un sodītu to izdarītājus saskaņā ar Padomes 2003. gada 16. jūnija Kopējo nostāju 2003/444/KĀDP;

E. tā kā atbilstoši ANO Drošības padomes rezolūcijai 2249 (2015) dalībvalstīm, kuras to spēj, Sīrijas un Irākas teritorijā, ko kontrolē tā dēvētā *ISIS/Daesh*, ir atļauts veikt visus vajadzīgos pasākumus, ievērojot starptautiskās tiesības, īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas hartu, un starptautiskās cilvēktiesības, bēgļu un humanitārās tiesības, lai pastiprinātu un saskaņotu centienus novērst un apspiest terora aktus;

F. tā kā starptautiskajos tiesību aktos, t. i., ANO 1948. gada Konvencijas par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to II pantā, jēdziens "genocīds" ir definēts šādi: "tāda darbība, kas tiek izdarīta nolūkā pilnīgi vai daļēji iznīcināt kādu nacionālu, etnisku, rasu

vai reliģisku grupu kā tādu: a) šādas grupas locekļu nogalināšana; b) nopietnu miesas bojājumu nodarīšana vai garīga kaitējuma radīšana šādas grupas locekļiem; c) tīša tādu dzīves apstākļu radīšana šādai grupai, kas aprēķināta, lai to pilnīgi vai daļēji fiziski iznīcinātu; d) pasākumu ieviešana, kuru mērķis ir novērst bērnu dzimšanu šādā grupā; un e) bērnu nodošana spaidu kārtā no vienas cilvēku grupas otrā"; tā kā šīs konvencijas III pants nosaka, ka sodāms ir ne tikai genocīds, bet arī sazvērestība, kuras mērķis izdarīt genocīdu, tieša un publiska kūdīšana izdarīt genocīdu un līdzdalība genocīdā;

G. tā kā tiek lēsts, ka kopš 2014. gada 5000 jezīdu ir nogalināti, bet daudzi citi tikuši spīdzināti vai piespiedu kārtā pievērsti islāmam; tā kā vismaz 2000 jezīdu sievietes ir tikušas paverdzinātas un kļuvušas par piespiedu laulību un cilvēku tirdzniecības upuriem; tā kā ir tikušas izvarotas pat sešgadīgas meitenes un jezīdu bērni piespiedu kārtā kļuvuši par tā dēvētās *ISIS/Daesh* kareivjiem; tā kā ir nepārprotami pierādījumi par tā dēvētās *ISIS/Daesh* nolaupīto jezīdu masu kapiem;

H. tā kā 2014. gada 6. augusta naktī, lai izvairītos no nonākšanas tā dēvētās *ISIS/Da'esh* sagrābtajā teritorijā, vairāk nekā 150 000 kristiešu no Mosulas, Karakošas un citiem ciematiem Ninīves līdzenumos devās bēgļu gaitās un vēl joprojām ir pārvietoti un dzīvo nestabilos apstākļos Irākas ziemeļos; tā kā tā dēvētā *ISIS/Da'esh* sagrāba gūstā tos, kuri nespēja bēgt no Mosulas un Ninīves līdzenuma, un tā kā sievietes un bērni, kuri nebija musulmaņi, tika paverdzināti, daļa no viņiem tika pārdoti verdzībā, bet citi — brutāli nogalināti, šos noziegumus filmējot;

I. tā kā 2015. gada februārī tā dēvētā *ISIS/Da'esh* pēc vairāku lauksaimniecības kopienu sagrābšanas Haburas upes dienvidu krastā Hasakas provincē Sīrijas ziemeļaustrumos nolaupīja vairāk nekā 220 asīriešu kristiešu, un tā kā līdz šim tikai daži no viņiem ir atbrīvoti, bet pārējo liktenis joprojām ir nezināms;

J. tā kā vairākos ziņojumos, kurus sagatavojušas ANO struktūras, tostarp ANO ģenerālsekretāra īpašais padomnieks genocīda nepieļaušanas jautājumos, ANO ģenerālsekretāra īpašais padomnieks aizsardzības pienākuma jautājumos un ANO Augstā cilvēktiesību komisāra birojs, ir norādīts, ka darbības, ko veikusi tā dēvētā *ISIS/Daesh*, var pielīdzināt kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un genocīdam;

K. tā kā Starptautiskā neatkarīgā izmeklēšanas komisija ir dokumentējusi un ziņojusi, ka cilvēkiem no etniskajām un reliģiskajām minoritātēm, kas izrāda pretestību tā dēvētajai *ISIS/Daesh* un citiem teroristu grupējumiem, paramilitāriem grupējumiem un nevalstiskiem bruņotiem grupējumiem teritorijās, kuras *de facto* ir to kontrolē, joprojām draud vajāšana;

L. tā kā atbilstoši „pienākuma aizsargāt" (*R2P*) principiem gadījumos, kad valsts (vai nevalstisks dalībnieks) acīmredzami nespēj aizsargāt savus iedzīvotājus vai faktiski ir tā, kas pastrādā šos noziegumus, saskaņā ar ANO Statūtiem starptautiskajai sabiedrībai ir pienākums vienoti rīkoties, lai aizsargātu iedzīvotājus;

M. tā kā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām katram cilvēkam ir tiesības dzīvot atbilstoši savai pārliecībai un brīvi pieņemt un mainīt reliģiskus un nereliģiskus uzskatus; tā kā politisko un reliģisko vadītāju pienākums ir visos līmeņos vērsties pret ekstrēmismu un

veicināt personu un reliģisko grupu savstarpēju cieņu,

1. atkārtoti stingri nosoda tā dēvēto *ISIS*/*Daesh* un tās izdarītos drausmīgos cilvēktiesību pārkāpumus, kas ir pielīdzināmi noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem saskaņā ar Starptautiskās Krimināltiesas (*ICC*) Romas statūtiem, un atgādina, ka ANO Drošības padomei būtu jārīkojas, lai tos atzītu par genocīdu; pauž ārkārtīgi lielas bažas par to, ka šis teroristu grupējums mērķtiecīgi vēršas pret kristiešiem (haldiešiem/sīriešiem/asīriešiem, melkītiem, armēņiem), jezīdiem, turkmēņiem, šiītiem, šabakiem, sābiešiem, kakajiem un sunnītiem, kuri nepiekrīt viņu islāma interpretācijai, un tas ir viens no veidiem, kā viņi mēģina iznīcināt visas reliģiskās un etniskās minoritātes savās kontrolētajās teritorijās;

2. pauž uzskatu, ka vajāšana, zvērības un starptautiski noziegumi ir pielīdzināmi kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci; uzsver, ka tā dēvētā *ISIS/Daesh* īsteno genocīdu pret kristiešiem un jezīdiem un citām reliģiskām un etniskām minoritātēm, kuras nepiekrīt tā dēvētās *ISIS/Daesh* islāma interpretācijai, un tādēļ ir jārīkojas saskaņā ar ANO 1948. gada Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to; uzsver, ka tie, kas mērķtiecīgi etnisku vai reliģisku apsvērumu dēļ organizē sazvērestības, plāno, kūda, izdara vai mēģina izdarīt, piedalās zvērībās vai atbalsta tās, būtu jāsauc pie atbildības un jātiesā par starptautisko tiesību pārkāpumiem, galvenokārt par kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un par genocīdu;

3. mudina visas Parīzē 1948. gada 9. decembrī parakstītās ANO Konvencijas par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to, kā arī citu attiecīgo starptautisko nolīgumu puses, jo īpaši ES dalībvalstis, nepieļaut to teritorijā kara noziegumus, noziegumus pret cilvēci un genocīdu; mudina Sīriju un Irāku atzīt Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikciju;

4. mudina ANO Drošības padomes locekļus atbalstīt Drošības padomes vēršanos Starptautiskajā Krimināltiesā, lai izmeklētu tā dēvētās *ISIS/Daesh* pastrādātos noziegumus pret kristiešiem, jezīdiem un reliģiskajām un etniskajām minoritātēm Irākā un Sīrijā;

5. mudina visas puses, kas parakstījušas ANO 1948. gada Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to un citus starptautiskus nolīgumus par kara noziegumu, noziegumu pret cilvēci un par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par tiem, un jo īpaši to valstu kompetentās iestādes un valstspiederīgos, kuras jebkādā veidā atbalsta vai finansē šos noziegumus vai sadarbojas vai piedalās to pastrādāšanā, pilnībā izpildīt savas juridiskās saistības saskaņā ar konvenciju un citiem attiecīgiem starptautiskiem nolīgumiem;

6. mudina to valstu kompetentās iestādes, kuras jebkādā veidā tieši vai netieši atbalsta vai finansē šādus kara noziegumus, noziegumus pret cilvēci un genocīdu vai sadarbojas vai piedalās to pastrādāšanā, pilnībā pildīt savas juridiskās saistības saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un pārtraukt šo nepieņemamo rīcību, kas rada milzīgu kaitējumu Irākas un Sīrijas sabiedrībai un nopietni destabilizē kaimiņvalstis un starptautisko mieru un drošību;

7. atgādina, ka ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 2253 ANO dalībvalstīm ir noteikts juridisks pienākums aizliegt jebkāda veida palīdzību tā dēvētajai *ISIS/Daesh* un citām teroristu organizācijām, galvenokārt tas attiecas uz ieroču piegādi un finansiālas palīdzības

sniegšanu, tostarp nelikumīgu naftas tirdzniecību, un mudina tās valsts tiesību aktos noteikt šādu palīdzību par noziegumu; atgādina, ka tādējādi dažu dalībvalstu bezdarbība būtu uzskatāma par starptautisko tiesību pārkāpumu un pārējām dalībvalstīm būtu juridisks pienākums īstenot ANO Drošības padomes rezolūciju, rīkojoties tā, lai atbildīgās fiziskās un juridiskās personas sauktu pie atbildības;

8. īpaši stingri nosoda to, ka Sīrijā un Irākā tā dēvētā *ISIS/Daesh* iznīcina reliģiskās un kultūras vietas un objektus — tas ir uzbrukums visu Sīrijas un Irākas iedzīvotāju un visas cilvēces kultūras mantojumam; aicina visas valstis pastiprināt kriminālizmeklēšanu un tiesisko sadarbību, ko tās veic, lai atklātu visus grupējumus, kuri atbildīgi par kultūras priekšmetu nelikumīgu tirdzniecību un tāda kultūras mantojuma bojāšanu vai iznīcināšanu, kas pieder visiem Sīrijas, Irākas, kā arī plašāku Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas reģionu iedzīvotājiem;

9. mudina visas starptautiskās sabiedrības valstis, tostarp ES dalībvalstis, aktīvi strādāt pie radikalizācijas nepieļaušanas un uzlabot tiesu un jurisdikcijas sistēmas, lai nepieļautu, ka to valstspiederīgajiem un pilsoņiem ir iespēja doties ārpus valsts nolūkā piebiedroties tā dēvētajai *ISIS*/*Daesh* un piedalīties cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumu izdarīšanā, un lai nodrošinātu to, ka gadījumā, ja viņi nolemj šādi rīkoties, viņi tiek pēc iespējas drīz krimināli sodīti, tostarp par tiešsaistē veiktu kūdīšanu izdarīt šādus noziegumus un par atbalstu to izdarīšanai;

10. prasa ES izveidot pastāvīgu īpašā pārstāvja reliģijas un ticības brīvības jautājumos amatu;

11. atzīst, atbalsta un prasa, lai visi ievērotu visu etnisko un reliģisko minoritāšu un citu Irākā un Sīrijā dzīvojošu personu neatņemamās tiesības turpināt savā vēsturiskajā un tradicionālajā zemē dzīvot cieņpilni, līdztiesīgi un drošībā un pilnībā praktizēt savu reliģiju un ticību bez jebkādas piespiešanas, vardarbības vai diskriminācijas; uzskata — lai pārtrauktu kristiešu, jezīdu un citu reģiona kopienu ciešanas un masveida izceļošanu, ir obligāti nepieciešams visu šā reģiona politisko un reliģisko līderu skaidrs un nepārprotams paziņojums, paužot atbalstu iedzīvotāju pastāvīgai klātbūtnei, kā arī pilnām un līdzvērtīgām tiesībām kā savu valstu pilsoņiem;

12. aicina starptautisko sabiedrību un tās dalībnieces, tostarp ES un tās dalībvalstis, nodrošināt vajadzīgos drošības apstākļus un iespēju visiem tiem, kas bijuši spiesti pamest savu dzimto valsti vai ir piespiedu kārtā pārvietoti, pēc iespējas drīz īstenot tiesības atgriezties dzimtenē, saglabāt savas mājas, zemi, īpašumus un mantas, kā arī baznīcas un reliģiskos un kultūras objektus un dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi ar skatu nākotnē;

13. atzīst, ka pašlaik Tuvajos Austrumos notiekošā reliģisko un etnisko grupu vajāšana ir faktors, kas veicina masveida migrāciju un pārvietošanu valsts iekšienē;

14. uzsver, ka ir svarīgi, lai starptautiskā sabiedrība saskaņā ar starptautiskajām tiesībām sniegtu aizsardzību un atbalstu, tostarp militāru aizsardzību un atbalstu, visiem tiem, pret kuriem Tuvajos Austrumos vēršas tā dēvētā *ISIS*/*Daesh* un citas teroristu organizācijas, piemēram, etniskajām un reliģiskajām minoritātēm, un lai šie cilvēki piedalītos turpmākos politiski noturīgos risinājumos; aicina visas konfliktā iesaistītās puses ievērot vispārējās cilvēktiesības un veicināt humānās palīdzības un atbalsta sniegšanu pa visiem

iespējamiem kanāliem; prasa izveidot humanitāros koridorus; uzskata, ka drošu patvēruma vietu ierīkošana ar ANO mandātu apveltītu bruņoto spēku aizsardzībā varētu būt daļējs risinājums ārkārtīgi sarežģītajam uzdevumam nodrošināt pagaidu aizsardzību miljoniem bēgļu no konflikta pārņemtās Sīrijas un Irākas;

15. atkārtoti apliecina pilnīgu un aktīvu atbalstu starptautiskiem diplomātiskiem centieniem un ANO īpašā sūtņa *Staffan de Mistura* darbam, kas veikts ar nolūku tuvākajās dienās Ženēvā sākt miera sarunas starp visām Sīrijas pusēm, iesaistot visus attiecīgos globālos un reģionālos dalībniekus, un viņa priekšlikumiem par vietēju pamieru; aicina ES un starptautisko sabiedrību izdarīt spiedienu uz visiem līdzekļu devējiem, lai tie pildītu savus solījumus un pilnībā apņemtos sniegt finansiālu atbalstu uzņēmējvalstīm, jo īpaši pirms Sīrijas līdzekļu devēju 2016. gada 4. februāra konferences Londonā;

16. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Sīrijas valdībai un parlamentam, Irākas valdībai un Pārstāvju palātai, Kurdistānas reģionālajai valdībai, Islāma sadarbības organizācijas (*OIC*) struktūrām, Persijas līča arābu valstu sadarbības padomei (Persijas līča sadarbības padome, *GCC*), Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajai asamblejai, ANO Drošības padomei un ANO Cilvēktiesību padomei.